

αγαμήτου

αγαμήτου, της, ουσ. [γεν. θηλ. του επιθ. αγάμητος], (στη νεοαργκό) εύχρ. μόνο στη φρ. *είναι αγαμήτου και απάρτου γωνία*, (για γυναίκες) λέγεται σε περίπτωση που απέχει για μεγάλο χρονικό διάστημα από το σεξ: «με τον τρόπο που κοιτάζει αυτή η γυναίκα τους άντρες καταλαβαίνεις αμέσως πως είναι αγαμήτου και απάρτου γωνία»· βλ. και λ. άπαρτος.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας